

F. t. l. vedr. udlevering af lovovertrædere m.v.

Hvis det af grunde, som ikke kan tilskrives de pågældende lande, også viser sig umuligt at gennemføre udleveringen inden for fristen i artikel 19, stk. 3, skal det anmodede lands kompetente myndighed straks kontakte myndigheden i det anmodende land med henblik på at aftale en ny dato for udleveringen. I så fald skal udlevering finde sted hurtigst muligt, jf. den nordiske udleveringskonventions artikel 19, stk. 4. I disse tilfælde er der heller ikke pligt til ophæve en eventuel fængsling af den pågældende, jf. forslaget til stk. 3 nedenfor.

Hvis der er bestemte grunde til at antage, at udlevering vil bringe den pågældendes liv eller helbred i fare skal udløvelse udsættes, indtil disse humanitære grunde ikke længere foreligger, jf. den foreslåede § 10 n, jf. § 10 i (lovforslagets § 1, nr. 5). Det anmodede lands myndighed skal straks underrette det anmodende lands myndighed om udsættelsen og skal så vidt muligt aftale en ny dato for udleveringen. Heller ikke i disse tilfælde er der pligt til ophæve en eventuel fængsling af den pågældende, jf. stk. 3 nedenfor.

Efter det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, kan de retsmidler, der er nævnt i retsplejelovens kapitel 69 om anholdelse og kapitel 70 om varetægtsfængsling, anvendes for at sikre udleveringens gennemførelse. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udleveringslovens § 18 e, stk. 3, 1. pkt. (om behandling af sager om udlevering til EU-medlemsstater), og i vidt omfang til den gældende § 14 i den nordiske udleveringslov. Efter sidstnævnte bestemmelse er det dog et krav, at handlinger svarende til den, der ønskes udlevering for, efter dansk ret kan medføre højere straf end bøde eller fængsel i 4 måneder. Den pågældende kan dog altid undergives anholdelse i indtil 24 timer. Disse krav foreslås ikke videreført, da det følger af den nordiske udleveringskonventions artikel 10, stk. 2, at de nordiske landes nationale retsmidler om anholdelse og varetægtsfængsling finder anvendelse i forbindelse med fuldbyrdelsen af den nordiske arrestordre. Den person, der er omfattet af en nordisk arrestordre, skal således – uanset hvilke strafferammekrav mv., der normalt måtte gælde – kunne anholdes og varetægtsfængsles for ethvert forhold, for hvilket der kan ske udlevering på grundlag af en nordisk arrestordre.

Efter det foreslåede *stk. 3, 2. og 3. pkt.*, skal en fængsling, som er sket i medfør af stk. 3, 1. pkt., opheves, hvis udlevering ikke har fundet sted inden udløbet af 5-dages fristen for gennemførelse af udleveringen i stk. 2. Fristen kan dog forlænges af retten i særlige tilfælde.

Stk. 3 gennemfører artikel 10, stk. 2, og artikel 19, stk. 6, i den nordiske udleveringskonvention.

Der henvises til pkt. 4.2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter det foreslåede *stk. 4* finder den gældende bestemmelse i udleveringslovens § 18 f vedrørende behandling af sager om udlevering i henhold til en europæisk arrestordre tilsvarende anvendelse ved udlevering til de nordiske lande.

Henvisningen til § 18 f indebærer, at genstande, som er beslagnet eller taget i bevaring under sagen – med forbehold for tredjemands eventuelle rettigheder – skal overgives til den myndighed, som har anmodet om udlevering, hvis denne myndighed anmoder herom, og genstanden i dette land skal tjene som bevis i sagen eller hidrører fra den lovovertrædelse, som sagen vedrører.

Bestemmelsen gennemfører den nordiske udleveringskonventions artikel 25, hvorefter de nordiske lande i visse tilfælde har *pligt* til at overgive genstande, som har forbindelse til en lovovertrædelse, for hvilken der skal ske udlevering. Den gældende bestemmelse i den nordiske udleveringslovs § 15 foreskriver alene en *ret* for myndighederne til at overgive sådanne genstande i forbindelse med en beslutning om udlevering.

Udlevering af genstande forudsætter, at der er truffet beslutning om udlevering af den pågældende. Genstandene skal derimod udleveres uanset, at en udleveringsbeslutning ikke kan fuldbyrdes, fordi den pågældende efterfølgende er afdøet ved døden eller er flygtet.

En genstand, som skal overgives til et andet nordisk land i medfør af den foreslåede bestemmelse, kan midlertidigt tilbageholdes eller overgives på betingelse af, at genstanden senere tilbageleveres. Tredjemands eventuelle rettighed over genstande, der skal overgives til et andet nordisk land, bevares.

Der henvises til pkt. 4.2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (§ 19, stk. 1)

Da en nordisk arrestordre omfatter både en anmodning om anholdelse, varetægtsfængsling og udlevering, vil udleveringslovens § 19 ikke være relevant i sager om udlevering til andre nordiske lande, og det foreslås præciseret, at § 19 om anvendelse af retsmidler, når der alene foreligger en efterlysning, alene finder anvendelse i forhold til stater uden for EU og Norden.

Til nr. 9 (§ 20, stk. 3)

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 10 o, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, hvorefter justitsministerens tilladelse er nødvendig, hvis den person, der er udleveret